

МІНІСТЕРСТВО ЕКОЛОГІЇ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ
(Мінприроди)

вул. Митрополита Василя Липківського, 35, м. Київ, 03035, тел. (044) 206-31-00, (044) 206-31-64;
факс (044) 206-31-07; E-mail: secretar@menr.gov.ua Код ЄДРПОУ 37552996

№ _____
на № 7991/0/20-17 від 14.09.2017

Державна регуляторна служба
України

Про проект акта Уряду

Міністерство екології та природних ресурсів відповідно до Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 950, надсилає на погодження проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України», що доопрацьований відповідно до зауважень, наданих Мінекономрозвитку.

Додатки:

1. Проект акта на 1 арк.;
2. Пояснювальна записка на 6 арк.;
3. Порівняльна таблиця на 2 арк.;
4. Аналіз регуляторного впливу на 22 арк.;
5. Повідомлення про оприлюднення на 1 арк.

Заступник Міністра

В.М. Вакараш

* 030051

Проект

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від «___» _____ 2017 р. № _____

Київ

Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України такі зміни:

пункт 22 Переліку видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1069 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 50, ст. 1550), виключити;

у позиції «Мінприроди» у додатку до постанови Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1057 «Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 102, ст. 3519), слова «(у тому числі екологічна безпечність продукції (крім видів продукції, які включені до сфер діяльності, в яких функції технічного регулювання здійснюються іншими центральними органами виконавчої влади, і стосовно яких встановлені вимоги щодо екологічної безпечності)» замінити словами «(крім видів продукції, які включені до сфер діяльності, в яких функції технічного регулювання здійснюються іншими центральними органами виконавчої влади, і стосовно яких встановлені характеристики щодо її екологічної безпеки)».

2. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 39, ст. 1599);

пункт 4 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1069 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 50, ст. 1550).

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту постанови Кабінету Міністрів України
«Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність,
деяких постанов Кабінету Міністрів України»

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» визначено правові та організаційні засади розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, а також здійснення добровільної оцінки відповідності.

Згідно із термінологічним словником, наведеним у статті 1 цього Закону України:

технічне регулювання - правове регулювання відносин у сфері визначення та виконання обов'язкових вимог до характеристик продукції або пов'язаних з ними процесів та методів виробництва, а також перевірки їх додержання шляхом оцінки відповідності та/або державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції чи інших видів державного нагляду (контролю);

технічний регламент - нормативно-правовий акт, в якому визначено характеристики продукції або пов'язані з ними процеси та методи виробництва, включаючи відповідні процедурні положення, додержання яких є обов'язковим. Він може також включати або виключно стосуватися вимог до термінології, позначень, пакування, маркування чи етикетування в тій мірі, в якій вони застосовуються до продукції, процесу або методу виробництва.

В той же час, постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 року № 529 затверджено Технічний регламент з екологічного маркування, який встановлює вимоги щодо присвоєння і застосування необов'язкового (добровільного) екологічного маркування в Україні, посилаючись на добровільну програму екологічного маркування, яка відповідає вимогам міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи»).

Відповідно до частини першої статті 24 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» здійснення добровільної оцінки відповідності не вимагається технічними регламентами.

Добровільна оцінка відповідності здійснюється на добровільних засадах, в будь-яких формах, включаючи випробування, декларування відповідності, сертифікацію та інспектування, та на відповідність будь-яким заявленим вимогам (частина друга статті 24 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»).

Водночас, зазначаємо, що Регламент Європейського Парламенту і Ради ЄС від 25 листопада 2009 року 66/2010/ЄС про знак екологічного маркування Європейського Союзу регулює необов'язкову схему присвоєння знаку екомаркування.

Цей Регламент не є обов'язковим для застосування всіма суб'єктами господарювання, а встановлює лише схему екомаркування, що направлена на просування продукції зі зменшеним впливом на навколишнє природне

середовище протягом їх всього життєвого циклу і надання споживачам точної, достовірної, науково обґрунтованої інформації про вплив продукції на навколишнє природне середовище.

Наприклад, окрім програми екологічного маркування встановленої Регламентом Європейського Парламенту і Ради ЄС від 25 листопада 2009 року 66/2010/ЄС у світі розвиваються 28 національних та регіональних програм екологічного маркування I типу згідно із міжнародним стандартом ISO 14024:1999. Сфера дії цих програм поширюється на 60 країн світу. Кожна програма має визначений знак екологічного маркування, встановлені критерії оцінювання життєвого циклу продукції, методи та процедури оцінювання, які відповідають принципам та методам згідно із міжнародним стандартом ISO 14024:1999. В одній країні може підтримуватися декілька програм екологічного маркування I типу. Наприклад, у Швеції (держава-член ЄС) найбільшого поширення здобули програми екологічного маркування I типу Швеції (Good Environmental Choice), ЄС (Ecolabel EU) та країн Північної Європи (Nordic Ecolabel).

Екологічне маркування визнано разом з системами екологічного управління одним з інструментів озеленення економіки, та одним з основних інструментів сталого споживання.

Світова практика застосування екологічного маркування ґрунтується на вимогах міжнародних стандартів серії ISO 14020, які були упроваджені до національної системи стандартизації шляхом гармонізації.

Отже, присвоєння і застосування необов'язкового (добровільного) екологічного маркування в Україні має регламентуватися не Технічним регламентом, а здійснюватися відповідно до державних стандартів, зокрема:

ДСТУ ISO 14020:2003 «Екологічні маркування та декларації. Загальні принципи» (ISO 14020:2000, IDT);

ДСТУ ISO 14021:2016 «Екологічні маркування та декларації. Самодекларації II типу (Екологічне маркування типу II)» (ISO 14021:2016, IDT);

ДСТУ ISO 14024:2002 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи» (ISO 14024:1999, IDT);

ДСТУ ISO 14025:2008 «Екологічні маркування та декларації. Екологічні декларації типу III. Принципи та процедури» (ISO 14025:2006, IDT).

Екологічне маркування кожного із зазначених типів відповідно до вищезазначених стандартів має відповідну сферу застосування, принципи та процедури присвоєння (надання права на застосування), вимоги до органів з оцінювання та встановлення критеріїв оцінки.

На підставі цих стандартів у світі, та, зокрема, в Україні з 2003 року розвиваються програми екологічного маркування, як незалежні та добровільні системи оцінювання екологічних характеристик і переваг товарів та послуг різних категорій.

Так, згідно міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи») установлені принципи і методи екологічного маркування типу I

згідно із якими суб'єкти господарювання проводять оцінку відповідності продукції встановленим екологічним критеріям, керуючись у своїй діяльності програмою екологічного маркування відповідно до вимог цього стандарту.

В жодній країні світу екологічне маркування не є об'єктом технічного регулювання.

Крім того, Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, не встановлено зобов'язань України у сфері екологічного маркування.

Разом з цим, відповідно до Технічного регламенту з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 18 травня 2011 р. № 529, для застосування необов'язкового (добровільного) екологічного маркування суб'єкт господарювання повинен пройти процедуру оцінки відповідності продукції встановленим екологічним критеріям в органі з екологічного маркування.

Екологічна сертифікація – процедура, під час якої визнаний в установленому порядку орган з екологічного маркування документально засвідчує відповідність продукції встановленим екологічним критеріям.

Згідно з частинами третьою та восьмою статті 1 Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

Необхідність одержання документів дозвільного характеру, встановлена законами, виникає виключно після внесення таких документів до Переліку, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види, дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру.

Отже, норма Технічного регламенту з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 18 травня 2011 р. № 529, в частині «визнання» органу з екологічного маркування не відповідає положенням законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

До цього часу залишалася не визначеною процедура визнання органу з екологічного маркування та не були затверджені екологічні критерії. Тобто, діючі органи з проведення оцінки відповідності продукції встановленим екологічним критеріям не можуть здійснювати оцінку відповідності продукції вимогам екологічних критеріїв згідно Технічного регламенту з екологічного маркування.

Відповідно до пункту 5 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» відповідні центральні органи виконавчої влади протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом повинні переглянути розроблені та/або прийняті ними технічні регламенти та процедури оцінки відповідності на предмет їх відповідності вимогам цього Закону з метою визначення потреби у внесенні змін до них або визнанні їх такими, що втратили чинність, у порядку, встановленому частиною п'ятою статті 20 цього Закону.

Ураховуючи те, що функція технічного регулювання у сфері охорони навколишнього природного середовища, використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки віднесена до повноважень Мінприроди згідно із додатком до постанови Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1057 «Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання», розроблено проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України».

Так, проектом постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» пропонується визнати таким, що втратив чинність, Технічний регламент з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 18 травня 2011 р. № 529.

Також, пропонується внести технічні (редакційні) правки до деяких постанов Кабінету Міністрів України, наприклад, замінити термін «екологічна безпечність» на «екологічна безпека», що буде відповідати Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища».

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою проекту акта є приведення Технічного регламенту з екологічного маркування до вимог законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» шляхом визнання таким, що втратив чинність.

3. Правові аспекти

У цій сфері правового регулювання діють такі нормативно-правові акти:

Закони України:

«Про технічні регламенти та оцінку відповідності»,

«Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності»,

«Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності»;

«Про охорону навколишнього природного середовища»

постанови Кабінету Міністрів України:

від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування»,

від 21.01.2015 № 32 «Про затвердження Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України»,

від 16 грудня 2015 р. № 1057 «Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання»,

від 28 грудня 2016 р. № 1069 «Про затвердження переліку видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд».

Проектом акта вносяться зміни до Переліку видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1069, та Переліку сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання, визначеного постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1057.

4. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребує додаткових матеріальних і фінансових витрат.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження з Міністерством фінансів України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Державною регуляторною службою України та Міністерством юстиції України.

6. Регіональний аспект

Положення проекту акта не стосуються питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6-1. Запобігання дискримінації

Проект акта не містить положень, які містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

Проект акта не містить правил і процедур, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень.

8. Громадське обговорення

Проект акта не потребує проведення консультацій з громадськістю.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект акта не стосується соціально-трудової сфери.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект акта є регуляторним.

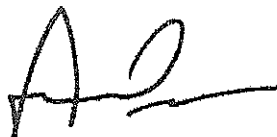
10-1. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація проекту акта не впливає на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Приведення Технічного регламенту з екологічного маркування шляхом визнання його таким, що втратив чинність, у відповідність до положень законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» та усунення додаткових регуляторних бар'єрів.

Міністр екології та
природних ресурсів України

Остап СЕМЕРАК

«   » _____ 2017 року

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України»

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства		Зміст відповідного положення (норми) проекту акта	
<p style="text-align: center;">ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1069</p> <p style="text-align: center;">ПЕРЕЛІК</p> видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд		<p style="text-align: center;">ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1069</p> <p style="text-align: center;">ПЕРЕЛІК</p> видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд	
22. Товари, на яких встановлено Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 року № 529 “Про затвердження маркування (крім Технічного регламенту з харчових продуктів) екологічного маркування”		Відсутній.	
<p style="text-align: center;">Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1057</p> <p style="text-align: center;">ПЕРЕЛІК</p> сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання		<p style="text-align: center;">Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. № 1057</p> <p style="text-align: center;">ПЕРЕЛІК</p> сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання	
Найменування центрального органу виконавчої влади	Сфера діяльності, в якій здійснюються функції технічного регулювання (об’єкти технічних регламентів)	Найменування центрального органу виконавчої влади	Сфера діяльності, в якій здійснюються функції технічного регулювання (об’єкти технічних регламентів)
Мінприроди	охорона навколишнього природного середовища, використання природних	Мінприроди	охорона навколишнього природного середовища, використання природних

<p>ресурсів, забезпечення екологічної безпеки (у тому числі екологічна <i>безпе́чність</i> <i>проду́кції</i> (крім видів продукції, які включені до сфер діяльності, в яких функції технічного регулювання здійснюються іншими центральними органами виконавчої влади, і стосовно яких встановлені вимоги щодо екологічної безпечності)</p>	<p>ресурсів, забезпечення екологічної безпеки (крім видів продукції, які включені до сфер діяльності, в яких функції технічного регулювання здійснюються іншими центральними органами виконавчої влади, і стосовно яких встановлені <i>характеристики щодо її екологічної безпеки</i>)</p>
---	--

Міністр екології та природних ресурсів України

Олег СЕМЕРАК

«__» _____ 2017 р.

**Аналіз регуляторного впливу
проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін
та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету
Міністрів України»**

I. Визначення проблеми

Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» визначено правові та організаційні засади розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, а також здійснення добровільної оцінки відповідності.

Згідно із термінологічним словником, наведеним у статті 1 цього Закону України:

технічне регулювання - правове регулювання відносин у сфері визначення та виконання обов'язкових вимог до характеристик продукції або пов'язаних з ними процесів та методів виробництва, а також перевірки їх додержання шляхом оцінки відповідності та/або державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції чи інших видів державного нагляду (контролю);

технічний регламент - нормативно-правовий акт, в якому визначено характеристики продукції або пов'язані з ними процеси та методи виробництва, включаючи відповідні процедурні положення, додержання яких є обов'язковим. Він може також включати або виключно стосуватися вимог до термінології, позначень, пакування, маркування чи етикетування в тій мірі, в якій вони застосовуються до продукції, процесу або методу виробництва.

В той же час, постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 року № 529 затверджено Технічний регламент з екологічного маркування, який встановлює вимоги щодо присвоєння і застосування необов'язкового (добровільного) екологічного маркування в Україні, посилаючись на добровільну програму екологічного маркування, яка відповідає вимогам міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи»).

Відповідно до частини першої статті 24 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» здійснення добровільної оцінки відповідності не вимагається технічними регламентами.

Добровільна оцінка відповідності здійснюється на добровільних засадах, в будь-яких формах, включаючи випробування, декларування відповідності, сертифікацію та інспектування, та на відповідність будь-яким заявленим вимогам (частина друга статті 24 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»).

Водночас, зазначаємо, що Регламент Європейського Парламенту і Ради ЄС від 25 листопада 2009 року 66/2010/ЄС про знак екологічного маркування Європейського Союзу регулює необов'язкову схему присвоєння знаку екомаркування.

Цей Регламент не є обов'язковим для застосування всіма суб'єктами господарювання, а встановлює лише схему екомаркування, що направлена на

просування продукції зі зменшеним впливом на навколишнє природне середовище протягом їх всього життєвого циклу і надання споживачам точної, достовірної, науково обґрунтованої інформації про вплив продукції на навколишнє природне середовище.

Наприклад, окрім програми екологічного маркування встановленої Регламентом Європейського Парламенту і Ради ЄС від 25 листопада 2009 року 66/2010/ЄС у світі розвиваються 28 національних та регіональних програм екологічного маркування I типу згідно із міжнародним стандартом ISO 14024:1999. Сфера дії цих програм поширюється на 60 країн світу. Кожна програма має визначений знак екологічного маркування, встановлені критерії оцінювання життєвого циклу продукції, методи та процедури оцінювання, які відповідають принципам та методам згідно із міжнародним стандартом ISO 14024:1999. В одній країні може підтримуватися декілька програм екологічного маркування I типу. Наприклад, у Швеції (держава-член ЄС) найбільшого поширення здобули програми екологічного маркування I типу Швеції (Good Environmental Choice), ЄС (Ecolabel EU) та країн Північної Європи (Nordic Ecolabel).

Екологічне маркування визнано разом з системами екологічного управління одним з інструментів озеленення економіки, та одним з основних інструментів сталого споживання.

Світова практика застосування екологічного маркування ґрунтується на вимогах міжнародних стандартів серії ISO 14020, які були упроваджені до національної системи стандартизації шляхом гармонізації.

Отже, присвоєння і застосування необов'язкового (добровільного) екологічного маркування в Україні має регламентуватися не Технічним регламентом, а здійснюватися відповідно до державних стандартів, зокрема:

ДСТУ ISO 14020:2003 «Екологічні маркування та декларації. Загальні принципи» (ISO 14020:2000, IDT);

ДСТУ ISO 14021:2016 «Екологічні маркування та декларації. Самодекларації II типу (Екологічне маркування типу II)» (ISO 14021:2016, IDT);

ДСТУ ISO 14024:2002 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу 1. Принципи та методи» (ISO 14024:1999, IDT);

ДСТУ ISO 14025:2008 «Екологічні маркування та декларації. Екологічні декларації типу III. Принципи та процедури» (ISO 14025:2006, IDT).

Екологічне маркування кожного із зазначених типів відповідно до вищезазначених стандартів має відповідну сферу застосування, принципи та процедури присвоєння (надання права на застосування), вимоги до органів з оцінювання та встановлення критеріїв оцінки.

На підставі цих стандартів у світі, та, зокрема, в Україні з 2003 року розвиваються програми екологічного маркування, як незалежні та добровільні системи оцінювання екологічних характеристик і переваг товарів та послуг різних категорій.

Так, згідно міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи») установлені принципи і методи екологічного маркування типу I згідно із якими суб'єкти господарювання проводять оцінку відповідності продукції встановленим екологічним критеріям, керуючись у своїй діяльності програмою екологічного маркування відповідно до вимог цього стандарту.

В жодній країні світу екологічне маркування не є об'єктом технічного регулювання.

Крім того, Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, не встановлено зобов'язань України у сфері екологічного маркування.

Разом з цим, відповідно до Технічного регламенту з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 18 травня 2011 р. № 529, для застосування необов'язкового (добровільного) екологічного маркування суб'єкт господарювання повинен пройти процедуру оцінки відповідності продукції встановленим екологічним критеріям в органі з екологічного маркування.

Екологічна сертифікація – процедура, під час якої визнаний в установленому порядку орган з екологічного маркування документально засвідчує відповідність продукції встановленим екологічним критеріям.

Згідно з частинами третьою та восьмою статті 1 Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

Необхідність одержання документів дозвільного характеру, встановлена законами, виникає виключно після внесення таких документів до Переліку, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види, дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру.

Отже, норма Технічного регламенту з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 18 травня 2011 р. № 529, в частині «визнання» органу з екологічного маркування не відповідає положенням законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

До цього часу залишалася не визначеною процедура визнання органу з екологічного маркування та не були затверджені екологічні критерії. Тобто, діючі органи з проведення оцінки відповідності продукції встановленим екологічним критеріям не можуть здійснювати оцінку відповідності продукції вимогам екологічних критеріїв згідно Технічного регламенту з екологічного маркування.

Відповідно до пункту 5 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» відповідні центральні органи виконавчої влади протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом повинні переглянути розроблені та/або прийняті ними технічні регламенти та процедури оцінки відповідності на предмет їх відповідності вимогам цього Закону з метою визначення потреби у внесенні змін до них або визнанні їх такими, що втратили чинність, у порядку, встановленому частиною п'ятою статті 20 цього Закону.

Ураховуючи те, що функція технічного регулювання у сфері охорони навколишнього природного середовища, використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки віднесена до повноважень Мінприроди згідно із додатком до постанови Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1057 «Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання», розроблено проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України».

Так, проектом постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» пропонується визнати таким, що втратив чинність, Технічний регламент з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 18 травня 2011 р. № 529.

Також, пропонується внести технічні (редакційні) правки до деяких постанов Кабінету Міністрів України, наприклад, замінити термін «екологічна безпечність» на «екологічна безпека», що буде відповідати Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища».

Проблема не може бути розв'язана ані за допомогою чинних регуляторних актів, ані за допомогою ринкових механізмів, оскільки це не буде відповідати вимогам актів вищої юридичної сили – законам України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи (підгрупи)	ТАК	НІ
Громадяни	Ні	
Держава	Так	
Суб'єкти господарювання, у	Так	

тому числі суб'єкти малого підприємництва		
---	--	--

Проблема впливає на суб'єкти господарювання, які проводять оцінку відповідності продукції встановленим екологічним критеріям, керуючись у своїй діяльності добровільною програмою екологічного маркування відповідно до вимог міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи»).

II. Цілі державного регулювання

Основною ціллю державного регулювання є приведення постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» у відповідність, зокрема до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Оскільки, відповідно до частини першої статті 24 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» здійснення добровільної оцінки відповідності не вимагається технічними регламентами.

Добровільна оцінка відповідності здійснюється на добровільних засадах, в будь-яких формах, включаючи випробування, декларування відповідності, сертифікацію та інспектування, та на відповідність будь-яким заявленим вимогам (частина друга статті 24 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»).

Технічний регламенту з екологічного маркування, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 року № 529, встановлює вимоги щодо присвоєння і застосування необов'язкового (добровільного) екологічного маркування в Україні, регламентує процедуру розроблення та перегляду екологічних критеріїв (абзац другий пункту 1).

Зазначені цілі державного регулювання будуть досягнуті з дня набрання чинності проектом постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України».

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Під час підготовки проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» було опрацьовано два альтернативних способи досягнення цілей державного регулювання встановленої мети.

Вид альтернативи	Опис альтернативи
------------------	-------------------

<p>1. Залишення ситуації без змін</p>	<p>Зазначений спосіб призведе до невідповідності постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» законам України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності». Крім того, діючі органи з проведення оцінки відповідності продукції встановленим екологічним критеріям, які у своїй діяльності керуються добровільною програмою екологічного маркування відповідно до вимог міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи»), залишаються поза межами правового поля, оскільки здійснення добровільної оцінки відповідності не вимагається технічними регламентами</p>
<p>2. Прийняття запропонованого регуляторного акту відповідно до чинного законодавства</p>	<p>Зазначений спосіб дозволить привести постанову Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» у відповідність до законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності». Крім того, проектом постанови пропонується внести технічні (редакційні) правки до деяких постанов Кабінету Міністрів України, наприклад, замінити термін «екологічна безпечність» на «екологічна безпека», що буде відповідати Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища».</p> <p>Водночас реалізація проекту постанови забезпечить діючим органам з проведення оцінки відповідності продукції встановленим екологічним критеріям, які у своїй діяльності керуються добровільною програмою екологічного маркування відповідно до вимог міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I.</p>

	Принципи та методи»), можливість здійснювати оцінку відповідності продукції вимогам екологічних критеріїв у межах правового поля відповідно до зазначеного міжнародного стандарту та Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»
--	---

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернатив	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1: Залишення ситуації без змін	Вигоди відсутні, оскільки дана ситуація залишиться на існуючому рівні та призводить до невідповідності вимог чинному законодавству України.	Витрати відсутні
Альтернатива 2: Прийняття запропонованого регуляторного акту відповідно до чинного законодавства	Приведення постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» у відповідність до чинного законодавства України та світової практики, оскільки в жодній країні світу екологічне маркування не є об'єктом технічного регулювання. Уточнення вживаної термінології та приведення її до термінів, визначених у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища».	Витрати відсутні

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання (одиниць)	-	11	1	-	12*
Питома вага групи у загальній кількості (у відсотках	-	91,67	8,33	-	100

* Наведена у цьому аналізі регуляторного впливу кількість суб'єктів господарювання, що пропонують виконання робіт за схемою сертифікації згідно ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та

методи»), базується на підставі даних, отриманих за результатами дослідження з аналізу готовності ринку щодо впровадження сталих державних закупівель. Дослідження проводились в рамках програми «Екологізація економік у країнах Східного партнерства ЄС» (EaP-GREEN) ЄС – ЮНЕП – ЮНІДО – ОСЕР у 2015 році, національною координуючою організацією – Державною екологічною академією післядипломної освіти та управління, що віднесена до сфери управління Міністерства екології та природних ресурсів України, за компонентою програмою 1.6 «Заохочення зміни державного споживання через впровадження практики сталих державних закупівель».

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
<p>Альтернатива 1: Залишення ситуації без змін</p>	<p>Вигоди відсутні. Неможливість діяти в рамках правового поля щодо здійснення добровільної оцінки відповідності через невідповідність Технічного регламенту з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529, положенням Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</p>	<p>Витрати відсутні</p>
<p>Альтернатива 2: Прийняття запропонованого регуляторного акту відповідно до чинного законодавства</p>	<p>Забезпечить діючим органам з проведення оцінки відповідності продукції встановленим екологічним критеріям, які у своїй діяльності керуються добровільною програмою екологічного маркування відповідно до вимог міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи»), можливість здійснювати оцінку відповідності продукції вимогам екологічних критеріїв відповідно до зазначеного міжнародного стандарту та Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності». Дозволить здійснювати діяльність в рамках правового поля. Буде застосований прозорий, дієвий та ефективний алгоритм здійснення добровільної оцінки відповідності згідно із Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</p>	<p>Витрати відсутні.</p>

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які
виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	Витрати не передбачаються, оскільки проект постанови не має наслідком понесення витрат по переліченим питанням	—
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	Не змінює розмір податків/зборів та інших обов'язкових платежів	—
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	Не встановлює додаткових форм звітності	—
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо), гривень	Витрати відсутні, оскільки проект наказу не має наслідком проведення додаткових заходів контролю	—
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	Витрати не передбачаються, оскільки проект постанови не має наслідком понесення витрат по переліченим питанням	—
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	Витрати не передбачаються, оскільки проект постанови не має наслідком понесення витрат по переліченим питанням	—
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	Витрати не передбачаються, оскільки проект постанови не має наслідком понесення витрат по переліченим питанням	—

8	Інше (уточнити), гривень	—	—
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	—	—
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	11	—
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	Не передбачаються	

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	Витрати не передбачаються, оскільки проект наказу не має наслідком понесення витрат по переліченим питанням	Не вимагаються	Витрати не передбачені

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	Не змінює розмір податків/зборів та інших обов'язкових платежів	Витрати відсутні

Вид витрат	Витрати* на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу)	Не встановлює додаткових форм звітності	Не вимагає проведення додаткових заходів контролю	Витрати відсутні	Витрати відсутні

* Вартість витрат, пов'язаних із підготовкою та поданням звітності державним органам, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації).

Вид витрат	Витрати* на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо)	Не вимагає проведення додаткових заходів контролю	Витрати відсутні	Витрати відсутні	Витрати відсутні

* Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю), визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації.

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік - стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних / обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)	Витрати не передбачаються, оскільки проект постанови не має наслідком понесення витрат по переліченим питанням	Витрати відсутні	Витрати відсутні	Витрати відсутні

Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
------------	--------------------	-------------------------------	------------------------

Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	Витрати не передбачаються, оскільки проект постанови не має наслідком понесення витрат по переліченим питанням.	Витрати відсутні	Витрати відсутні
Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)	Витрати за п'ять років	
Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	Витрати не передбачаються, оскільки проект постанови не має наслідком понесення витрат по переліченим питанням.	Витрати відсутні	
Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень		
Альтернатива 1: Залишення ситуації без змін	Витрати відсутні		
Альтернатива 2: Прийняття запропонованого регуляторного акту відповідно до чинного законодавства	Витрати відсутні		

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1: Залишення ситуації без змін	1	Проблема продовжуватиме існувати, цілі прийняття регуляторного акту не можуть бути досягнуті
Альтернатива 2: Прийняття запропонованого регуляторного акту відповідно до чинного законодавства	4	Прийняття запропонованого регуляторного акту є найбільш обґрунтованим та ефективним способом досягнення цілі регуляторного акту. Проблема більше існувати не буде.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
--------------------------	-------------------	--------------------	--

<p>Альтернатива 1: Залишення ситуації без змін</p>	<p>Вигоди відсутні</p>	<p>Витрати відсутні</p>	<p>Обрання зазначеної альтернативи призведе до того, що дана ситуація залишиться на існуючому рівні та призводить до невідповідності постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» актам вищої юридичної сили, а саме законам України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».</p> <p>Суб'єкти господарювання не мають можливості здійснювати добровільну оцінку відповідності у межах правового поля, зважаючи на додаткові регуляторні бар'єри, встановлені постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування».</p>
<p>Альтернатива 2: Прийняття запропонованого регуляторного акту відповідно до чинного законодавства</p>	<p>Приведення постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» у відповідність до положень актів вищої</p>	<p>Витрати відсутні</p>	<p>Обрання зазначеної альтернативи надасть можливість привести постанову Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» шляхом визнання такою, що втратила чинність, у відповідність до положень актів вищої юридичної сили, а саме законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік</p>

	<p>юридичної сили, а саме законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності». Уточнення вживаної термінології та приведення її до термінів, визначених у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища». Усунення додаткових регуляторних бар'єрів.</p>		<p>документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності». Приведення сфери екологічного маркування у відповідність до світової практики, оскільки в жодній країні світу екологічне маркування не є об'єктом технічного регулювання. Суб'єкти господарювання мають можливість отримати визнання, щоб здійснювати добровільну оцінку відповідності продукції встановленим екологічним критеріям згідно із відповідними міжнародними стандартами та Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності». Забезпечено вирішення проблеми в повному обсязі.</p>
--	---	--	---

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1: Залишення ситуації без змін	Неприйнятна альтернатива з огляду на необхідність приведення постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» у відповідність до положень актів вищої юридичної сили, а саме	Ризик невідповідності постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» актам вищої юридичної сили. Також такий підхід не

	<p>законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», а також необхідність уточнення вживаної термінології та приведення її до термінів, визначених у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» постанові Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. 1057 «Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання».</p>	<p>сприятиме усуненню регуляторних бар'єрів.</p>
<p>Альтернатива 2: Прийняття запропонованого регуляторного акту відповідно до чинного законодавства</p>	<p>Прийняття проекту акту дозволить привести постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» шляхом визнання її такою, що втратила чинність, у відповідність до положень актів вищої юридичної сили, а саме законів України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», а також необхідність уточнення вживаної термінології та приведення її до термінів, визначених у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» постанові Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 р. 1057 «Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання».</p> <p>Надасть можливість діючим органам з оцінки відповідності здійснювати добровільну оцінку</p>	<p>Ризик зовнішніх чинників на дію запропонованого акту відсутній, оскільки суб'єкти господарювання зацікавлені у приведенні постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» у відповідність до вимог чинного законодавства України, світової практики у сфері екологічного маркування, а також у можливості здійснювати діяльність відповідно до вимог чинного законодавства.</p>

	<p>відповідності згідно з міжнародними стандартами та Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».</p>	
--	--	--

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Механізмом, який забезпечить розв'язання визначеної проблеми є визнання постанови Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 529 «Про затвердження Технічного регламенту з екологічного маркування» такою, що втратила чинність.

Так, Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» визначено правові та організаційні засади розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, а також здійснення добровільної оцінки відповідності.

Згідно із термінологічним словником, наведеним у статті 1 цього Закону України:

технічне регулювання - правове регулювання відносин у сфері визначення та виконання обов'язкових вимог до характеристик продукції або пов'язаних з ними процесів та методів виробництва, а також перевірки їх додержання шляхом оцінки відповідності та/або державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції чи інших видів державного нагляду (контролю);

технічний регламент - нормативно-правовий акт, в якому визначено характеристики продукції або пов'язані з ними процеси та методи виробництва, включаючи відповідні процедурні положення, додержання яких є обов'язковим. Він може також включати або виключно стосуватися вимог до термінології, позначень, пакування, маркування чи етикетування в тій мірі, в якій вони застосовуються до продукції, процесу або методу виробництва.

В той же час, постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 року № 529 затверджено Технічний регламент з екологічного маркування, який встановлює вимоги щодо присвоєння і застосування необов'язкового (добровільного) екологічного маркування в Україні, посиляючись на добровільну програму екологічного маркування, яка відповідає вимогам міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи»).

Відповідно до частини першої статті 24 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» здійснення добровільної оцінки відповідності не вимагається технічними регламентами.

Добровільна оцінка відповідності здійснюється на добровільних засадах, в будь-яких формах, включаючи випробування, декларування відповідності,

сертифікацію та інспектування, та на відповідність будь-яким заявленим вимогам (частина друга статті 24 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»).

Регламент Європейського Парламенту і Ради ЄС від 25 листопада 2009 року 66/2010/ЄС про знак екологічного маркування Європейського Союзу регулює обов'язкову схему присвоєння знаку екомаркування.

Цей Регламент не є обов'язковим для застосування всіма суб'єктами господарювання, а встановлює лише схему екомаркування, що направлена на просування продукції зі зменшеним впливом на навколишнє природне середовище протягом їх всього життєвого циклу і надання споживачам точної, достовірної, науково обґрунтованої інформації про вплив продукції на навколишнє природне середовище.

Наприклад, окрім програми екологічного маркування встановленої Регламентом Європейського Парламенту і Ради ЄС від 25 листопада 2009 року 66/2010/ЄС у світі розвиваються 28 національних та регіональних програм екологічного маркування I типу згідно із міжнародним стандартом ISO 14024:1999. Сфера дії цих програм поширюється на 60 країн світу. Кожна програма має визначений знак екологічного маркування, встановлені критерії оцінювання життєвого циклу продукції, методи та процедури оцінювання, які відповідають принципам та методам згідно із міжнародним стандартом ISO 14024:1999. В одній країні може підтримуватися декілька програм екологічного маркування I типу. Наприклад, у Швеції (державо-член ЄС) найбільшого поширення здобули програми екологічного маркування I типу Швеції (Good Environmental Choice), ЄС (Ecolabel EU) та країн Північної Європи (Nordic Ecolabel).

Екологічне маркування визнано разом з системами екологічного управління одним з інструментів озеленення економіки, та одним з основних інструментів сталого споживання.

Світова практика застосування екологічного маркування ґрунтується на вимогах міжнародних стандартів серії ISO 14020, які були упроваджені до національної системи стандартизації шляхом гармонізації.

Отже, присвоєння і застосування обов'язкового (добровільного) екологічного маркування в Україні має регламентуватися не Технічним регламентом, а здійснюватися відповідно до державних стандартів, зокрема:

ДСТУ ISO 14020:2003 «Екологічні маркування та декларації. Загальні принципи» (ISO 14020:2000, IDT);

ДСТУ ISO 14021:2016 «Екологічні маркування та декларації. Самодекларації II типу (Екологічне маркування типу II)» (ISO 14021:2016, IDT);

ДСТУ ISO 14024:2002 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи» (ISO 14024:1999, IDT);

ДСТУ ISO 14025:2008 «Екологічні маркування та декларації. Екологічні декларації типу III. Принципи та процедури» (ISO 14025:2006, IDT).

Екологічне маркування кожного із зазначених типів відповідно до вищезазначених стандартів має відповідну сферу застосування, принципи та процедури присвоєння (надання права на застосування), вимоги до органів з оцінювання та встановлення критеріїв оцінки.

На підставі цих стандартів у світі, та, зокрема, в Україні з 2003 року розвиваються програми екологічного маркування, як незалежні та добровільні системи оцінювання екологічних характеристик і переваг товарів та послуг різних категорій.

Так, згідно міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи») установлені принципи і методи екологічного маркування типу I згідно із якими суб'єкти господарювання проводять оцінку відповідності продукції встановленим екологічним критеріям, керуючись у своїй діяльності програмою екологічного маркування відповідно до вимог цього стандарту.

В жодній країні світу екологічне маркування не є об'єктом технічного регулювання.

Крім того, Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, не встановлено зобов'язань України у сфері екологічного маркування.

Відповідно до пункту 5 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» відповідні центральні органи виконавчої влади протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом повинні переглянути розроблені та/або прийняті ними технічні регламенти та процедури оцінки відповідності на предмет їх відповідності вимогам цього Закону з метою визначення потреби у внесенні змін до них або визнанні їх такими, що втратили чинність, у порядку, встановленому частиною п'ятою статті 20 цього Закону.

Ураховуючи те, що функція технічного регулювання у сфері охорони навколишнього природного середовища, використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки віднесена до повноважень Мінприроди згідно із додатком до постанови Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1057 «Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади здійснюють функції технічного регулювання», розроблено проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України».

Проектом постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» пропонується визнати таким, що втратив чинність, Технічний регламент з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 18 травня 2011 р. № 529.

Також, пропонується внести технічні (редакційні) правки до деяких постанов Кабінету Міністрів України, наприклад, замінити термін «екологічна безпечність» на «екологічна безпека», що буде відповідати Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища».

У разі залишення ситуації без змін Технічний регламент з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України 18 травня 2011 р. № 529, буде не відповідати, зокрема положенням Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», діючі органи з проведення оцінки відповідності продукції встановленим екологічним критеріям, які у своїй діяльності керуються добровільною програмою екологічного маркування відповідно до вимог міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи»), залишаться поза межами правового поля.

Заходи Мінприроди, що пропонуються для розв'язання проблеми:

1) погодити проект постанови із Мінфіном, Мінекономрозвитку, ДРС, Мін'юстом;

2) направити проект наказу на розгляд Уряду;

3) забезпечити інформування громадськості про регуляторний акт шляхом його оприлюднення на офіційному веб-сайті Мінприроди.

Дії суб'єктів господарювання – можливість здійснювати діяльність у сфері екологічного маркування відповідно до вимог міжнародних стандартів та Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

Дії органів державної влади – приведення Технічного регламенту з екологічного маркування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 року № 529, до положень актів вищої юридичної сили.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Реалізація проекту постанови не потребує додаткових матеріальних, фінансових та інших ресурсів органів державної влади, місцевого самоврядування, фізичних осіб.

Мінприроди не понесе витрат у грошовому та часовому виразі, пов'язаних з реалізацією проекту постанови. Державне регулювання не передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу Мінприроди).

М-Тест на проводився оскільки суб'єкти малого підприємництва складають менше 10 відсотків від загальної кількості суб'єктів.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта не може бути обмежений у часі, оскільки його прийняття необхідне для дотримання вимог чинного законодавства.

Строк набрання чинності регуляторного акта – відповідно до законодавства з дня його офіційного опублікування.

Зміна строку дії регуляторного акта можлива в разі внесення змін до законодавства, на вимогах якого базується проект постанови Кабінету Міністрів України.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Виходячи з цілей державного регулювання для відстеження результативності цього регуляторного акта вибрано такі показники:

1) кількість суб'єктів господарювання – 12 суб'єктів господарювання. Дія регуляторного акта поширюватиметься на суб'єктів господарювання, які проводять добровільну оцінку відповідності продукції встановленим екологічним критеріям, керуючись у своїй діяльності програмою екологічного маркування відповідно до вимог міжнародного стандарту ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи»). Наразі відомо про 12 суб'єктів господарювання, що пропонують виконання робіт за схемою сертифікації згідно ISO 14024 (ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи»). Ця інформація базується на підставі даних, отриманих за результатами дослідження з аналізу готовності ринку щодо впровадження сталих державних закупівель. Дослідження проводились в рамках програми «Екологізація економік у країнах Східного партнерства ЄС» (EaP-GREEN) ЄС – ЮНЕП – ЮНІДО – ОСЕР у 2015 році, національною координуючою організацією – Державною екологічною академією післядипломної освіти та управління, що віднесена до сфери управління Міністерства екології та природних ресурсів України, за компонентою програмою 1.6 «Заохочення зміни державного споживання через впровадження практики сталих державних закупівель».

2) рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основних положень акта – високий.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації» проект акту оприлюднений для громадського обговорення на офіційному веб-сайті Мінприроди.

Після його прийняття регуляторний акт буде розміщено у нормативно-правовій системі «ЛІГА», на офіційній сторінці Мінприроди в мережі Інтернет.

3) розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта, - додаткових надходжень не передбачається.